

DA

DA

DA



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.6.2005
KOM(2005) 257 endelig

-

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

**Årsberetning til dechargemyndigheden om intern revision i 2004
(Finansforordningens artikel 86, stk. 4)**

**Den komplette tekst findes kun på FR-DE-EN.
{SEK(2005) 782 }**

INDHOLD

1.	Indledning	3
2.	Overblik over IAS' revisionsarbejde i 2004	3
3.	Resumé af de vigtigste konstateringer og henstillinger	5
4.	Konklusioner	9

1. Indledning

Formålet med denne tredje årsberetning om intern revision er at informere dechargemyndigheden om det arbejde, som Kommissionens Interne Revisionstjeneste (Internal Audit Service (IAS)) udførte i 2004.

Denne beretning er en forkortet udgave af den interne revisors årlige revisionsberetning til Kommissionen (i overensstemmelse med artikel 86, stk. 3, i finansforordningen). Den er i vid udstrækning baseret på resultaterne af det arbejde, der er udført af IAS for at gennemføre aktion 87 i reformhvidbogen¹, men den tager også hensyn til andre revisioner, der blev afsluttet i 2004, herunder opfølgende revisioner på tidligere revisioner og andre relevante kilder såsom undersøgelsen af GD'erne i Relex-familien², den første sammenfattende beretning om arbejdet udført af GD'ernes egne revisionsafdelinger (Internal Audit Capabilities (IAC))³ og de opfølgende systemiske henstillinger, som den interne revisor fremsatte i 2003.

IAS' grundige revisioner og opfølgende revisioner mundede ud i **henstillinger** til den relevante generaldirektør, der har ansvaret for at træffe foranstaltninger. Denne beretning fokuserer på henstillinger, der er af interesse for hele Kommissionen, idet de typisk er af generel karakter og dermed kan vedrøre andre GD'er end dem, der blev revideret.

2. Overblik over IAS' revisionsarbejde i 2004

Ved udførelsen af sine opgaver handler IAS i overensstemmelse med finansforordningen og IAS-chartret og almindeligt anerkendte principper og internationale standarder for intern kontrol og intern revision, dvs. COSO's kontrolramme⁴ og Institute of Internal Auditors' (IIA) professionelle standarder og vejledende bestemmelser⁵. IAS' revisionsarbejde fokuserer på fire hovedkategorier som defineret af IIA: de finansielle og driftsmæssige oplysningers pålidelighed, transaktionernes efficiens og effektivitet, aktivernes sikkerhed og overholdelse af love og regler og kontrakter. Der fokuseres også på Kommissionens strategiske og prioriterede mål og på, i hvilket omfang de er i overensstemmelse med og understøtter dens overordnede mission⁶.

IAS' revisionsarbejde er baseret på en treårig rullende strategisk plan, der blev vedtaget i begyndelsen af 2004, og som opdateres hvert år for at tage højde for de nødvendige ændringer. Revisionsarbejdet i 2004 fokuserede på at færdiggøre de revisioner, risikovurderinger og skrivebordsrevisioner, der var nødvendige i henhold til aktion 87-programmet (se tabellen nedenfor), og på at fremlægge de vigtigste resultater i en sammenfattende rapport for Revisionsopfølgningsudvalget i september 2004 og januar 2005⁷. I 2004 skete der også en

¹ Ifølge aktion 87 i reformhvidbogen skal IAS bidrage til at forbedre og styrke GD'ernes interne kontrolsystemer og gennemføre en fuld runde revisioner af forvaltningen og kontrolsystemerne i alle GD'er.

²

³

⁴ Se www.coso.org; bl.a. Enterprise Risk Management – Integrated Framework. September, 2004.

⁵ Se www.theiia.org.

⁶ Som defineret i COSO Enterprise Risk Management – Integrated Framework.

⁷ Revisionsopfølgningsudvalget blev informeret om de foreløbige resultater den 20. september 2004 og

intensivering af IAS' revisionsopfølgningsprogram, da der nu var en tilstrækkelig revisionsdækning. I denne sammenhæng er opfølgningen af IAS' revision af Eurostat særlig vigtig, og arbejdet hermed vil strække sig ind i 2005.

IAS fremlagde også i december 2004 sin første halvårslige sammenfattende rapport om det udførte arbejde i GD'ernes egne revisionsafdelinger, der gjorde Kommissionen opmærksom på en række vigtige risikoområder⁸. Som anført af Revisionsopfølgningsudvalget vil de fremtidige rapporter kunne forbedres, hvis man anvendte harmoniserede rapporteringskriterier i Kommissionens interne revisionsarbejde.

Oversigt over IAS' revisioner i 2004 (jf. bilag):

Revision	Revisionsplans-memorandum	Endelig rapport
<i>Tværgående og administrative systemer og andre støttesystemer</i>		
OPOCE	2. marts 2004	15. oktober 2004
IT - lokal kontrol COMP	17. juli 2003	20. juli 2004
IT - lokal kontrol SG	17. juli 2003	31. juli 2004
Risikovurderinger og skrivebordsrevisioner: SG, SJ, OLAF, ADMIN, ADMIN/DS, EPSO, OIB, PMO, DIGIT, SCIC, OIL, DGT, GOPA, 36 ITC Risikovurderinger		
<i>Interne politikker, herunder forskning</i>		
EAC	15. marts 2004	21. september 2004
ENV	29. marts 2004	17. september 2004
ESTAT II	17. november 2003	19. marts 2004
INFSO	30. april 2004	20. oktober 2004
JRC	26. marts 2004	21. oktober 2004
Risikovurderinger og skrivebordsrevisioner: ECFIN, ENTR, COMP, SANCO, TREN, JAI, MARKT, TAXUD		
<i>Strukturforanstaltninger og fælles landbrugspolitik</i>		
EMPL	22. maj 2003	22. juli 2004
AGRI - opfølgning	20. oktober 2004	25. februar 2005.
REGIO - opfølgning	24. september 2004	23. december 2004
Risikovurderinger og skrivebordsrevisioner: FISH		
<i>Forbindelser udadtil, herunder fortiltrædelsesstøtte</i>		
AIDCO	31. juli 2003	29. april 2004
ELARG - opfølgning	20. september 2004	21. januar 2005
Risikovurderinger og skrivebordsrevisioner: TRADE		

⁸ diskutererede den endelige redegørelse den 14. januar 2005.

De reviderede tjenestegrene har i høj grad accepteret IAS' revisionsresultater og henstillinger, idet 84 % af alle henstillinger er blevet antaget, mens andre 10 % er antaget med bemærkninger. Dette er en indikation på, at revisionsrådgivning anses for at kunne bidrage til at skabe forbedringer, men også på, at ledelsen tager ansvar for, om og hvordan den ønsker at følge henstillingerne. I et tilfælde blev en kritisk henstilling afvist af den reviderede enhed, da den mente, at det ikke var muligt at gennemføre en opfølgende foranstaltning på GD-plan.

Antagelse af IAS' revisionshenstillinger i 2004:

	Antaget	Antaget med bemærkning	Delvis afvist	Afvist	I alt	%
Kritisk	39	1	0	1	41	10 %
Meget vigtig	119	21	0	5	145	38 %
Vigtig	151	22	7	5	185	48 %
Ønskelig	12	0	1	1	14	4 %
I alt	321	44	8	12	385	100 %
%	84 %	11 %	2 %	3 %	100 %	

3. Resumé af de vigtigste konstateringer og henstillinger (flere oplysninger i bilag 3)

Henstilling 1:

GD'erne bør udfolde de størst mulige anstrengelser for at opgradere kvaliteten af deres indikatorer og udvikle en integreret approach med sigte på at måle og vurdere resultaterne. I denne sammenhæng bør det overvejes at bruge den **fælles evalueringsramme (Common Assessment Framework)**, der er specielt designet til at understøtte implementeringen af kvalitetsledelse i organisationer i den offentlige sektor. De vigtigste resultatindikatorer, såvel finansielle som driftsmæssige, bør defineres og rapporteres i en "situationsoversigt", der regelmæssigt forelægges ledelsen, sådan at udviklingen på de vigtigste områder kan følges og overvåges. Som led i den nødvendige feedback fra støttemodtagere og andre interessenter bør der selektivt anvendes værktøjer/teknikker for total kvalitetsstyring, bl.a. **benchmarking** og **tilfredshedsundersøgelser**.

Henstilling 2:

På GD-niveau bør risikostyringen være integreret i de almindelige ledelsesprocesser og foregå sammen med den strategiske planlægningsproces og dernæst inkorporeres i den løbende ledelsesrapportering og beslutningstagning. Kritiske risici og ledelsesreaktioner bør anføres i den årlige forvaltningsplan og den årlige aktivitetsrapport.

GD-familierne bør undersøge, om det ville være nyttigt at indføre et fælles

risikostyringsprincip for deres hovedmål. Det kunne resultere i en øget samordning og identificering af synergier.

Der bør udarbejdes en **samlet oversigt over risikosituationen for hele Kommissionen (der giver mulighed for at få et fuldstændigt top down-overblik over de vigtigste risici)**, der kan bruges som en støtte i risikostyringen og beslutningstagningen.

Henstilling 3:

Selv om nogle GD'er har taget skridt til at efterleve politikkerne og retningslinjerne på sikkerhedsområdet, er der nu behov for, at ledelsen sørger for, at der udvikles og testes katastrofe- og beredskabsplaner. Det er også vigtigt, at der for alle betydningsfulde informationssystemer træffes forholdsregler for at sikre beskyttelse af oplysninger og driftskontinuitet.

Vigtige administrative processer (såsom forvaltning af kontrakter og tilskud) bør understøttes af mere integrerede ledelsesinformationssystemer, da det vil forbedre ledelsens muligheder for at kontrollere gennemførelsen af projekter⁹.

Henstilling 4:

Ved revisionen af finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne bør man særlig være opmærksom på forenkling og proportionalitet for at opnå en **bedre balance mellem de risici, der er på spil, og kontrolomkostningerne**. Dette gælder f.eks. også for forvaltningen af støtte, hvor kontrolomkostningerne, både for Kommissionen og støttemodtagerne, kunne reduceres betydeligt ved at harmonisere og forenkle afleverings- og/eller finansieringsmetoderne.

Dette aspekt bør man også være særlig opmærksom på, når det drejer sig om den relevante sektorlovgivning og udformningen af finansielle instrumenter og programmer.

Henstilling 5:

De finansielle procedurer og subdelegeringsniveauerne bør fastlægges og regelmæssigt undersøges på grundlag af en hensigtsmæssig risikovurdering for at opnå en bedre balance mellem risikoniveau og kontroller. Transaktioner med en lav risiko bør behandles efter forenklede procedurer, mens transaktioner med en høj risiko omvendt bør kræve bemyndigelse fra de øverste ledelsesniveauer eller en supplerende ex ante-påtegning.

Henstilling 6:

Den kontrol, som ledelsen fører med de interne procedurers effektive anvendelse, herunder bl.a. adskillelse af funktioner, subdelegation og stedfortræderordninger, og med deres overensstemmelse med finansforordningen, gennemførelsesbestemmelserne og andre relevante forordninger, bør styrkes og foretages regelmæssigt.

Ex post-kontroller bør styrkes for at sikre, at de interne kontroller hele tiden fungerer effektivt som planlagt. I denne forbindelse bør GD'erne i deres årlige erklæringer navnlig redegøre for, om de iværksatte interne kontroller (design) er tilstrækkelige, og om de har virket effektivt i

⁹ Det er klart, at den yderligere udvikling af ABAC i løbet af 2005 vil berøre nogle af disse aspekter, men procesejerne bør sikre, at det sker.

den betragtede periode¹⁰.

Henstilling 7:

Den metode – herunder risikovurdering – der er basis for de finansielle revisioner, bør forbedres. Der bør hvert år fremlægges en **oversigt** over resultaterne, **der anføres i den årlige aktivitetsrapport og sammendrages i den sammenfattende rapport for hvert GD.** Tilbagevendende eller systemiske problemer bør identificeres, ligesom de foranstaltninger, som ledelsen træffer for at forhindre dem i at opstå igen, bør nævnes.

Henstilling 8:

Det er nødvendigt at udvikle en klar revisionsstrategi for afslutningsrevisioner, og foranstaltninger skal planlægges i god tid i forvejen og medtages i den generelle revisionsplan. Nøgleelementerne omfatter: en klar og dokumenteret procedure og en risikovurderingsmodel defineret med henblik på systemrevisioner i forbindelse med udvælgelse af afslutningsrevisioner; roller og ansvar skal fastlægges klart og specificeret (herunder procedurer for godkendelse af rapporter og opfølgingsprocesser); tilstrækkelige ressourcer til opgaven. For at undgå forsinkelser bør arbejdet strømlines; der bør fastsættes vejledende frister for de enkelte faser af processen. Metodologien for afslutningsrevisioner bør defineres i en revisionsmanual.

Der skal vedtages hensigtsmæssige rapporteringsværktøjer for at sikre en ordentlig overvågning af afslutningsrevisionsprocessen og af de inddrivelsesprocedurer, der iværksættes som følge af revisionerne.

Der skal træffes de nødvendige korrigerende foranstaltninger i hovedsædet og i Europa-Kommissionens delegationer for at løse de identificerede problemer, særlig med hensyn til mangler og fejl i Kommissionens egne ledelses- og kontrolsystemer, og for at iværksætte inddrivelser i overensstemmelse med finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne.

Henstilling 9:

Dobbelt finansiering: En mere effektiv anvendelse af GD'ernes eksisterende instrumenter; man bør f.eks. fremme anvendelsen af "erklæringer på tro og love" med mulighed for at anvende retlige sanktioner i tilfælde af falske erklæringer, stramme regnskabskravene til tilskudsmodtagere og i højere grad foretage systematisk eller selektiv høring af andre GD'er¹¹. Der bør gives mulighed for supplerende kontroller for at begrænse den iboende risiko for dobbelt finansiering, og et sådant tiltag bør understøttes af værktøjer for hele Kommissionen. Oprettelsen af ABAC Contracts-databasen og Central Legal Entities File i sidste kvartal af 2004 er i denne sammenhæng et positivt skridt, men sikrer ikke en fuldstændig forebyggelse. Ideelt kunne systemet forbedres, sådan at det udpeger sager, hvor den samme kontrahent/støttemodtager får EU-finansiering fra forskellige GD'er til samme aktivitet.

¹⁰ Det bemærkes, at der gøres fremskridt i denne henseende; i rundskrivelsen vedrørende de årlige aktivitetsrapporter for 2004 af 3. december 2004 (SEC(2004) 1562) lægges der meget mere vægt på behovet for at beskrive det indførte interne kontrolsystem og på at beskrive, i hvilket omfang det anses for at være effektivt med hensyn til at opfange de vigtigste risici (særlig del 3 og 4 i den årlige aktivitetsrapport).

¹¹ Se finansforordningens afsnit V: "Indgåelse af offentlige indkøbsaftaler" i sammenhæng med særlig artikel 133 i gennemførelsesbestemmelserne.

Ekspertudvælgelse – potentiel interessekonflikt: Der skal ske forbedringer, for så vidt angår eksperter, der er involveret i udvælgelse af projekter. Der er behov for, at uafhængige eksperter rekrutteres ved hjælp af hensigtsmæssige udbudsprocedurer. De valgte eksperter bør anmodes om at underskrive en erklæring om interessekonflikt (hvilket allerede sker i visse GD'er)¹².

Henstilling 10:

Validering af interne kontroller: Det er nødvendigt at tage skridt til at afslutte den obligatoriske validering af de interne kontrolsystemer i de nationale agenturer, inden den nye programmeringscyklus starter. Der er behov for at fremskaffe "ledelsessikringserklæringer" (management assurance statements) fra medlemsstaterne. Opfølgningen af de problemer, der rejses i de uafhængige revisorers atteringsrapporter, bør forbedres.

Budgetgennemførelse: For at få et mere fuldstændigt overblik over programgennemførelsen bør der udarbejdes statistikker, der både viser de betalinger, der foretages af de ansvarlige GD'er og af de relevante nationale agenturer. De pågældende tjenestegrene bør også sørge for en nøjere opfølgning af forskudsbetalinger og renteindtægter¹³.

Ex post-kontroller foretaget af de nationale agenturer: Der bør fastsættes klare retningslinjer for, hvilke minimumskrav og hvilken minimumsdækning de nationale agenturer skal opfylde som led i deres ex post-kontroller. F.eks. foretages der ikke en pålidelig identificering af de finansielle risici og ansvaret i forbindelse med finansielle tab som følge af en støttemodtagers manglende betalingsdygtighed.

Henstilling 11:

For at styrke de eksisterende kontroller, der sigter på at reducere risikoen for hemmelige aftaler, interessekonflikter og insiderhandel, bør der foretages en analyse for at identificere eventuelle kontrahenter eller støttemodtagere, som tegner sig for en stor del af det pågældende GD's budget. I denne forbindelse bør man være nøje opmærksom på private organisationer og NGO'er, som regelmæssigt får penge fra Kommissionens tjenestegrene i form af enten kontrakter eller tilskud.

Henstilling 12:

GD'er, hvor der sker en betydelig outsourcing af kerneaktiviteter til en enkelt kontrahent over en længere periode, bør omhyggeligt vurdere de risici, der er forbundet med en sådan afhængighed, og forelægge ledelsen dette spørgsmål til formel godkendelse.

Henstilling 13:

Driftstilskud til NGO'er og overensstemmelse med finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne: Der bør sikres overensstemmelse med finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne.

Der bør, bl.a. ved hjælp af en fornuftig planlægning og kommunikation med de pågældende NGO'er, gøres fremskridt i retning af at opfylde finansforordningens krav om, at driftstilskud

¹² Det bemærkes, at de eksisterende bestemmelser for nogle GD'er fastsætter andre regler.

¹³ Forbedringerne af ABAC forventes at tage højde for disse problemer.

gradvis skal nedtrappes.

4. Konklusion

I 2004 gjorde Kommissionen flere markante fremskridt i bestræbelserne for at modernisere og styrke sine ledelses- og kontrolsystemer. Den nye personalevedtægt trådte i kraft, og generaldirektoraterne fortsatte indsatsen for at forbedre de interne kontrolsystemer, der blev indført inden for rammerne af reformen af Kommissionen. Den Interne Revisionstjeneste (IAS) gennemførte den såkaldte aktion 87 i reformhvidbogen¹⁴ og udførte i den forbindelse revisionsarbejde (herunder skrivebordsrevisioner og risikovurderinger) i treogtredive tjenestegrene i Kommissionen.

I et mere strategisk perspektiv har den interne revisor med udgangspunkt i dette revisionsarbejde og de fremsatte henstillinger draget en række **konklusioner** på nogle punkter, hvor Kommissionen kunne opnå betydelige gevinster med hensyn til styring og resultater.

Det interne kontrolsystem

GD'erne anførte i en selvvrurderingsøvelse¹⁵, at de havde nået en høj grad af overensstemmelse med de interne kontrolstandarder (ISC). IAS' revisioner bekræfter, at der er gjort betydelige fremskridt. Disse revisioner viser imidlertid også, at der fortsat er kritiske kontrolsvagheder, og at der stadig er behov for væsentlige forbedringer på vigtige områder såsom forvaltning af tilskud, offentlige udbud, ledelsestilsyn og ex post-kontroller (både med hensyn til de midler, Kommissionen forvalter, og de midler, hvor der er delt forvaltning med medlemsstaterne), og at Kommissionen stadig kan risikere kontrolsvigt.

Konklusion 1:

Trods væsentlige fremskridt i den interne kontrol er der fortsat **betydelige svagheder** på områder som forvaltning af tilskud, offentlige udbud, ledelsestilsyn og ex post-kontroller. Disse svagheder bør straks tackles.

Udfordringen er stor og har to aspekter. For det første er overholdelse af de interne kontrolstandarder ikke et mål i sig selv. Det afgørende er, at de interne kontrolstandarder er effektive med hensyn til at give en rimelig sikkerhed for, at Kommissionens målsætninger realiseres, at love og bestemmelser respekteres, og at den regnskabsmæssige rapportering fra Kommissionen er pålidelig¹⁶. For det andet er svaret ikke nødvendigvis flere kontroller, men bedre og mere omkostningseffektive kontroller. Nye regler og bestemmelser skal igennem det naturlige næste skridt, dvs. de skal justeres på baggrund af indhøstede erfaringer under hensyntagen til **forenkling og proportionalitet** med hensyn til omkostninger og risici.

Dette gælder også for delt forvaltning; hvis der skal være tale om effektivitet, skal sikkerheden først og fremmest komme fra medlemsstaterne og ikke ved at øge Kommissionens inspektionsbesøg. IAS foreslog derfor i sin sidste årsberetning at indføre oplysningserklæringer

¹⁴ Jf. fodnote 1.

¹⁵ Update of the Self-Assessment of Readiness of Services to be compliant with the Internal Control Baselines by 31 December 2004, SEC(2004)250 of 3 March 2004.

¹⁶ Som også understreget i "Sammenfatning af generaldirektoraternes og tjenesternes årlige aktivitetsrapporter for 2003", KOM(2004) 418 af 9. juni 2004.

og revisionserklæringer fra medlemsstaterne¹⁷.

Der er behov for at tage skridt til at integrere kontrollerne i den almindelige forvaltning. F.eks. er planlægning og opstilling af mål endnu ikke blevet tilstrækkeligt inkorporeret i de normale ledelsesaktiviteter, hvilket betyder, at der er ringe virkninger og produktivitetstevninger på GD-plan. Det er vigtigt at sikre, at lederne indser, at en rigtig implementering af de interne kontroller virkelig kan hjælpe dem med at nå deres mål.

Konklusion 2:

Generaldirektoraterne skal gøre **deres kontrolsystemer effektive** – og ikke bare nøjes med at følge bestemmelserne. Der bør tages mere hensyn til omkostningseffektivitet og risici ved udformningen af kontroller; for delt forvaltning betyder det, at **garantierne i højere grad skal komme fra medlemsstaterne**.

Horisontale funktioner

Kommissionskollegiet har det **kollektive** politiske og budgetmæssige **ansvar** for Fællesskabernes budget (herunder midlerne under delt forvaltning). Kommissionens økonomiske forvaltning og kontrolarkitektur er imidlertid først og fremmest centreret om det enkelte generaldirektorat og de forvaltnings- og revisionserklæringer, der kommer fra generaldirektoraterne. Denne fiksering på det enkelte generaldirektorat betyder, at der er en øget sandsynlighed for, at man ikke i tilstrækkeligt omfang opfanger eller forebygger vigtige, specielt "tværgående" kontrolproblemer eller risici. Man kan f.eks. nævne en uensartet anvendelse af regler, en uensartet udformning og implementering af politikker og vanskeligheder med at aggregere vigtige regnskabs- og forvaltningsoplysninger fra GD'erne, som er selve grundlaget for Kommissionens centrale regnskabsaflæggelse og rapportering af ledelsesinformationer. Nogle af disse horisontale funktioner er veletableret, f.eks. udarbejdelsen af Kommissionens budget. Kommissionen har også gennemført betydelige forbedringer for at styrke den politiske samordning og sammenhæng, f.eks. etablering af netværk på højt niveau og oprettelsen af DIGIT. Men visse horisontale funktioner er ikke tilstrækkeligt dækket.

Finansforordningen som revideret i 2002 fastsætter ikke udtrykkeligt, at regnskabsføreren attesterer regnskabs integritet, konsistens og pålidelighed ("et retvisende billede"). Et sådant skridt ville dog styrke kontrolsystemet. Det ville gøre Kommissionens regnskab konsistent og pålideligt og derfor give Kommissionskollegiet en passende beskyttelse.

At godkende regnskaberne er også et naturligt supplement til regnskabsførerens beføjelse til at fastsætte regnskabsstandarder: at godkende forudsætter f.eks., at der foretages plausibilitets- og kohærenskontroller for at minimere forskellene i anvendelsen af reglerne eller misfortolkninger af dem. Erfaringerne fra disse kontroller kan regnskabsføreren derefter bruge til at forbedre og tilpasse regler og procedurer, når det er nødvendigt. Det drejer sig hverken om at genindføre ex ante-påtegning for hver enkelt transaktion eller om at begrænse det åbenlyse ansvar, der påhviler aktørerne "i felten" for at anvende reglerne korrekt.

IAS anbefaler derfor, at regnskabsføreren godkender regnskabet. Dette systemiske ansvar reducerer på ingen måde de anvisningsberettigedes ansvar for, at oplysningerne til regnskabsføreren er pålidelige. Tiden er nu moden til at indføre denne centrale kontrol, da det nye periodiseringsregnskabsystem kræver en større regnskabsekspertise i hele Kommissionen.

¹⁷ Inkl. for de nationale agenturer i sammenhæng med central indirekte forvaltning.

Konklusion 3:

For at sikre regnskabet integritet, konsistens og pålidelighed bør **regnskabsføreren godkende** Kommissionens regnskab, hvorved det attesteres, at det giver et retvisende billede.

Regnskabsføreren bør have tilstrækkelige beføjelser til at kunne udøve dette ansvar, uden at der røres ved generaldirektørernes ansvar for de underliggende transaktioner og pålideligheden af de oplysninger, der gives til regnskabsføreren.

Risikostyringen er et andet område, der giver anledning til bekymring. Anvendt effektivt er risikostyring et proaktivt ledelsesværktøj, der hjælper til at identificere hindringer for politiske og operationelle mål og til at tage politiske beslutninger, herunder prioritering og allokering af ressourcer.

Som anført i denne beretning er risikostyringen i Kommissionen fortsat i sin vorden. GD'erne fokuserer i vid udstrækning på risikoanalyse, mens risikostyring ikke er inkorporeret i de normale ledelsesprocesser. Sådan er situationen fortsat på trods af det faktum, at BUGD for nylig har taget meget nyttige initiativer på dette område (som der nærmere redegøres for i selve beretningen). Der mangler fortsat en fælles tilgang til risikostyring for hele Kommissionen (inkl. metoder og værktøjer). En sådan tilgang kunne resultere i en samlet oversigt over risikosituationen på kommissionsplan (der giver mulighed for at få et fuldstændigt top down-overblik over de vigtigste risici). Dette er afgørende for at styre de risici, som mange GD'er må håndtere, og for at skabe et bedre grundlag for Kommissionens beslutninger om ressourceallokering inden for rammerne af den strategiske planlægnings- og programmeringscyklus og er desuden i overensstemmelse med bedste praksis.

Konklusion 4:

Der bør foretages en **risikogennemgang for hele Kommissionen** (der munder ud i et top down-overblik over de vigtigste risici). Det ville fremme en proaktiv risikostyring i forhold til Kommissionens vigtigste målsætninger og give et bedre grundlag for beslutninger om ressourceallokering.